

Бележкитѣ върху тѣзи списъци на г. С. Младенова заехъ и ги означихъ изцѣло или съкратено, като ги подписахъ — б. С. М.

Изобщо, проф. Младеновъ се отнася съ голѣмо съмнение върху сръбската народност на много Хитови доброволци, чиито имена окончатъ на „ичъ“. Това е основателно, между другото, защото: записвачътъ е могълъ да грѣши, като небългаринъ; нѣкои българи сж кокетирали съ наричането си на „ичъ“—нѣкаква мода на времето бѣ да се избѣгва „овъ“. А че сж ставали и грѣшки се вижда отъ това, че жители на Елена и Русе сж записани съ „ичъ“.

По движението на Хитовата чета между с. Гушевацъ и с. Чипровци въ бележкитѣ на проф. Младенова намѣрихъ една неточностъ. Той пише на стр. XIX, че на 2 и 3 юлий Хитовъ е при с. Мали изворъ — *Кулско* и тамъ чака орждия, за да продѣлжи настѣпленieto си въ Видинския окръгъ.

Всжщностъ въ дневника грѣшно е означено „Мали изворъ“ за 3 юлий вм. „Яловъ изворъ“ — село между Гушевацъ и Балта Берировци. Около Пандирало и Чипровци село Мали изворъ нѣма, а е невъзможно четата на 1 юлий да осъмне въ с. Гушевацъ, на 2 и 3 да бжде въ Кулско (с. Мали изворъ е на 40 клм. северно отъ с. Гушевацъ по права линия), а на 4 да стигне с. Балта Берировци — на други 40 клм. по права линия отъ с. Мали изворъ; не имало и смисълъ това лутане.

Подчертавамъ по този случай пакъ, че Вулетичъ не е отбелязвалъ точно и други села и затова заблужденията сж възможни. Той грѣши, като пише и „Кале“ вм. „Кална“, както и нѣкакво „с. Разградъ“, близу до Балта Берировци, каквото село по р. Тимокъ сжщо нѣма.

Неточността на проф. Младенова, обаче, уяснява още по-добре, че четата би се намирала всрѣдъ българи не само въ Кулско, а и около Княжевацъ, защото Вулетичъ казва, че *Изворъ* (т. е. Яловъ изворъ) е *бѣлг. село*, че *въ с. Църни врѣхъ българитѣ* ги угостили добре (5. VII., стр. 24), а и това село е сега вънъ отъ бѣлг. територия.

Нека отбележа, че установихъ голѣми несъгласия въ редъ имена на села и тѣхното относително разположение, сравнено въ австр. карти 1:200,000 и 1:300,000.

* * *

Въ навечерието на войната 1876 г. — Войната между Сърбия и Турция въ 1876 г. назрѣваше отдавна. Всички съседни на Турция я очакваха и се готвѣха. Имаше близки отношения, даже писмени съглашения за общи действия. Непосрѣдствената причина за войната се яви следъ въстанието въ 1875 г. въ Херцеговина и Босна; върху тѣзи територии имаха претенции Сърбия и Черна гора. Тѣ поискаха отъ султана да имъ ги отстъпи, но Портата не пожела даже да